

EU:n pankkialan rakenteiden uudistaminen

Euroopan parlamentin päätöslauselma 3. heinäkuuta 2013 EU:n pankkialan rakenteiden uudistamisesta (2013/2021(INI))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon työjärjestyksen 120 artiklan,
- ottaa huomioon 24. marraskuuta 2010 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/76/EU direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY muuttamisesta kaupankäyntivarastoa ja uudelleenarvopaperistamista koskevien pääomavaatimusten sekä palkka- ja palkkiopolitiikkaa koskevan valvojan arvion osalta,
- ottaa huomioon 2. lokakuuta 2012 annetun EU:n pankkialan rakenteiden uudistamista käsitelleen korkean tason asiantuntijaryhmän raportin¹,
- ottaa huomioon G20-maiden Lontoossa vuonna 2009, Cannesissa vuonna 2011 ja Moskovassa vuonna 2013 pidettyjen kokousten päätelmät,
- ottaa huomioon 16. syyskuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/111/EY direktiivien 2006/48/EY, 2006/49/EY ja 2007/64/EY muuttamisesta keskuslaitoksiin kuuluvien pankkien, tiettyjen omien varojen erien, suurten riskikeskittymien, valvontajärjestelyjen ja kriisinhallinnan osalta sekä 20. heinäkuuta 2011 annetut ehdotukset Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa sekä luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta (COM(2011)0453) ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista (COM(2011)0452),
- ottaa huomioon 6. kesäkuuta 2012 annetun ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinhallintakehyksestä sekä neuvoston direktiivien 77/91/ETY ja 82/891/ETY, direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY ja 2011/35/EU ja asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta (COM(2012)0280),
- ottaa huomioon 13. ja 14. joulukuuta 2012 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmät,
- ottaa huomioon lokakuussa 2011 annetut finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmän suositukset finanssilaitosten kriisinhallintajärjestelmien avaintekijöistä ja marraskuussa 2010 annetut suositukset systemisesti merkittävien rahoituslaitosten valvonnan asteesta ja tehokkuudesta,
- ottaa huomioon marraskuussa 2011 julkaistun Baselin pankkivalvontakomitean kuulemisasiakirjan ”Global systemically important Banks: assessment methodology and the additional loss absorbency requirement”,

¹ http://ec.europa.eu/internal_market/bank/docs/high-level_expert_group/report_en.pdf

- ottaa huomioon jäsenvaltioiden tekemät ja kansainväliset aloitteet pankkialan rakenteiden uudistamisesta, esimerkiksi Ranskan Loi de séparation et de régulation des activités bancaires, Saksan Trennbankengesetz, Yhdistyneen kuningaskunnan Independent Commission on Banking ja Vickers reforms sekä Yhdysvaltojen Volcker rules,
 - ottaa huomioon vuonna 2012 julkaistun OECD:n raportin ”Implicit Guarantees for Bank Debt: Where Do We Stand?”¹ ja vuonna 2009 julkaistun OECD:n raportin ”The Elephant in the Room: The Need to Deal with What Banks Do”²,
 - ottaa huomioon 20. marraskuuta 2012 antamansa päätöslauselman varjopankkitoiminnasta³,
 - ottaa huomioon 25. maaliskuuta 2013 annetun euroryhmän lausunnon Kyproksen kriisistä⁴,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
 - ottaa huomioon talous- ja raha-asioiden valiokunnan mietinnön (A7-0231/2013),
- A. ottaa huomioon, että kriisin puhjettua rahoitusalan valtiontukeen käytettiin yli 1600 miljardia euroa (12,8 prosenttia EU:n BKT:stä) vuosien 2008 ja 2011 välisenä aikana (vuonna 2007 Northern Rock -pankille myönnetty pääomanvahvistamistuki mukaan luettuna), ja tuesta myönnettiin takauksina noin 1080 miljardia euroa, pääomapohjan vahvistamistukena 320 miljardia euroa, arvoltaan alentuneita omaisuuseriä koskevana toimenpiteinä 120 miljardia euroa ja likviditeettitoimenpiteinä 90 miljardia euroa⁵; ottaa huomioon, että komissio edellytti tukea saavilta pankeilta merkittäviä rakenteellisia uudistuksia, myös tiettyjen toimintojen lakkauttamista, niiden tulevan elinkelpoisuuden varmistamiseksi ilman uutta julkista tukea sekä saaduista tuista johtuvien kilpailun vääristymien korjaamiseksi;
- B. ottaa huomioon, että nämä valtioiden rahoittamat pelastustoimet ovat lisänneet valtavasti jäsenvaltioiden julkista velkaa;
- C. ottaa huomioon, että viisi vuotta vuoden 2008 talous- ja finanssikriisin puhkeamisen jälkeen EU:n talous on pysynyt taantumassa, ja jäsenvaltiot tukevat pankkeja ja tarjoavat niille epäsuoria takauksia; katsoo, että taantuma johtuu osittain talous- ja finanssipoliittisen kehyksen puutteellisesta täytäntöönpanosta;
- D. ottaa huomioon, että OECD arvioi vuoden 2012 raportissaan epäsuorien valtion takausten arvon noin 100 miljardiksi Yhdysvaltain dollariksi EU:n pankkien kustannussäästöinä vuonna 2012 ja totesi, että pankkien ja jäsenvaltioiden välillä on suurta vaihtelua ja että eniten hyötyvät suurimmat pankit, erityisesti jos ne katsotaan heikoiksi, sekä niihin jäsenvaltioihin sijoittautuneet pankit, joiden valtionvelan luokitus on korkein; ottaa huomioon, että raportissa katsotaan tällaisten takausten ulottuvan myös muihin kuin

1 <http://www.oecd.org/finance/financial-markets/Implicit-Guarantees-for-bank-debt.pdf>

2 <http://www.oecd.org/daf/fin/financial-markets/44357464.pdf>

3 Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0427.

4 http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/ecofin/136487.pdf

5 COM(2012)0778.

niihin pankkeihin, jotka finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmän menetelmässä luokitellaan systemaattisesti merkittäviksi rahoituslaitoksiksi;

- E. katsoo, että heikko eurooppalainen sääntelykehys ja liiallinen riskinotto, liiallinen lainarahoitus, riittämättömät omaa pääomaa ja vakavaraisuutta koskevat vaatimukset, koko pankkijärjestelmän liiallinen monimutkaisuus, pienten kansantalouksien liian suuret pankkisektorit, tarkastusten ja valvonnan puute, johdannaiskaupankäynnin liiallinen kasvu, virheelliset luottoluokitukset, liian pitkälle menneet bonusjärjestelmät ja riittämätön riskinhallinta olivat finanssikriisin taustalla, ja että kriisiä edistivät suuresti pikemminkin liialliset kiinteistöihin liittyvät saamiset kuin toiminta pääomamarkkinoilla sekä riittämätön valvonta;
- F. katsoo, että kansainvälisten tilinpäätösstandardien hyväksymisen seurauksena tilinpäätösstandardeissa noudatettava huolellisuus väheni, ja tämän vuoksi pankeilla oli ja on edelleen mahdollisuus esittää kirjanpidostaan kuva, joka ei ollut eikä ole aina oikea ja riittävä erityisesti luottotappiovarauksia koskevan kansainvälisen tilinpäätösstandardin IAS 39 osalta;
- G. katsoo, että Euroopassa kasautuivat myös sellaisten liikepankkien riskit, jotka myönsivät kiinteistöalalle lainoja lyhytnäköisen ja virheellisen riskinhallinnan perusteella;
- H. katsoo, että yksikään liiketoimintamalli ei toiminut finanssikriisin aikana erityisen hyvin tai erityisen huonosti, kuten EU:n pankkialan rakenteiden uudistamista käsitelleen korkean tason asiantuntijaryhmän analyysissä korostetaan;
- I. katsoo, että rahoitusalan voitot pysyivät usein yksityisinä, kun taas riskit ja tappiot sosialisoitiin; katsoo, että sosiaalisessa markkinataloudessa riskien ja vastuun olisi kuuluttava yhteen;
- J. katsoo, että Euroopan pankkijärjestelmän nykyinen kriisinjälkeinen heikkous osoittaa, että Euroopan rahoitusvalvonnan ja kriisinhallinnan arkkitehtuuria on vahvistettava, ja tähän on sisällyttävä tiettyjen pankkien rakenteellisia uudistuksia, jotta voidaan palvella talouden laajempia tarpeita;
- K. katsoo, että pankit eivät saisi mennä yleisen edun edelle;
- L. ottaa huomioon, että nykyistä kriisiä edeltäneestä kaikkein pahimmasta maailmanlaajuisesta finanssikriisistä selviytyäkseen Yhdysvallat säätöi vuonna 1933 pankkitoimintojen erottamista koskevan Glass-Steagall-lain, ja katsoo, että pankkien spekulatiiviset investoinnit ja finanssialan häiriöt ovat lisääntyneet huomattavasti sen jälkeen kun laki kumottiin vuonna 1999;
- M. ottaa huomioon, että uuden pankkikriisin ehkäisemiseksi, veronmaksajien ja vähittäisasiakkaiden suojan tehostamiseksi sekä vankkojen ja kestävien maksujärjestelmien luomiseksi on tehty useita merkittäviä EU:n aloitteita;
- N. ottaa huomioon, että komission kahdeksannessa kuluttajamarkkinoiden tulostaulussa (joulukuun 2012) ilmaistaan selkeästi, että kuluttajien luottamus EU:n pankkipalveluihin on kaikkien aikojen pohjalukemissa;

- O. toteaa, että Kyprokselle hiljattain myönnettyyn pelastuspakettiin sisältyi alun perin kaikkiin pankkitalletuksiin kohdistuva vero, mikä heikensi luottamusta Kyproksen talletusten vakuusjärjestelmää kohtaan;
- P. ottaa huomioon, että Kansainvälisen järjestelypankin (BIS) tutkimuksessa esitetään, että kun yksityisten luottojen määrä ylittää maan BKT:n määrän rahoitusalan koon mittana ja rahoitusalan suhteellinen työllisyys kasvaa nopeasti, liian suurella rahoitusallalla voi olla kielteinen vaikutus tuottavuuden kasvuun, koska inhimilliset ja taloudelliset resurssit näivettyvät muilla taloudellisen toiminnan aloilla¹;
- Q. ottaa huomioon, että euroryhmä vahvisti Kyproksen kriisin yhteydessä periaatteen, jonka mukaan jäsenvaltion pankkialan kokoa suhteessa BKT:n määrään olisi rajattava pankkialan epätasapainotilojen korjaamiseksi ja rahoitusvakauden edistämiseksi, mistä seuraa, että kun ongelman ratkaisemiseen ei ole saatavilla merkittäviä varoja EU:n tasolla, pankkien koon, monimutkaisuuden ja keskinäisten kytkösten rajoittamisesta on etua järjestelmän vakaudelle;
- R. toteaa, että rahoituslaitosten pelkkä erottelu sijoitus- ja vähittäispankkitoiminnan perusteella ei ratkaise ongelmaa, joka koskee systeemisesti merkittäviä rahoituslaitoksia sekä toisaalta elvytys- ja kriisinratkaisurahaston koon ja toisaalta luottojen, maksuliikenteen ja talletusten osalta systeemisesti merkittävien laitosten tasapainon välistä suhdetta;
- S. toteaa, että muutosprosessi kohti entistä kestävämpää, vähemmän järjestelmäriskialtista ja elinkelpoista pankkialaa vaikuttaa etenevän eri tavoin eri jäsenvaltioissa;
- T. ottaa huomioon, että korkean tason asiantuntijaryhmä katsoi finanssikriisin osoittaneen, että yksikään liiketoimintamalli ei toiminut Euroopan pankkialalla erityisen hyvin tai erityisen huonosti; ottaa huomioon, että korkean tason asiantuntijaryhmän analyysi paljasti liiallista riskinottoa usein hyvin monimutkaisia rahoitusvälineitä koskevassa kaupankäynnissä tai kiinteistölainoituksessa ilman riittävää pääomasuojaa, liiallista tukeutumista lyhytaikaiseen rahoitukseen ja vahvoja kytköksiä rahoituslaitosten välillä, jotka aiheuttivat korkean tason järjestelmäriskin finanssikriisiin ajaututtaessa;
- U. toteaa korkean tason asiantuntijaryhmän painottavan, että pelkät nimitykset, kuten vähittäispankki tai sijoituspankki, eivät kuvaa riittävän selvästi pankin liiketoimintamallia, sen kokonaissuoritusta ja sen alttiutta ottaa riskejä; toteaa, että liiketoimintamalleja on monenlaisia erilaisten keskeisten muuttujien, kuten koon, toimintojen, tulomallin, pääoman ja rahoitusrakenteen, omistuksen, yritysrakenteen ja maantieteellisen ulottuvuuden perusteella, ja ne ovat kehittyneet huomattavasti ajan myötä;
- V. toteaa, että on käynyt selväksi, että riskejä voi liittyä sekä pankin vähittäispankkitoimintoihin että sijoitustoimintoihin;
- W. katsoo, että komission ehdotuksessa olisi esitettävä Euroopan pankkialan rakenteiden uudistamiseen periaatteellinen lähestymistapa, joka on johdonmukainen olemassa olevan

¹ ”Reassessing the impact of finance on growth”, kirjoittaneet Stephen G. Cecchetti ja Enisse Kharroubi, Monetary and Economic Department of the Bank of International Settlements, heinäkuu 2012: <http://www.bis.org/publ/work381.pdf>

ja tulevan rahoituspalveluja koskevan unionin lainsäädännön kanssa ja täydentää sitä; katsoo, että Euroopan pankkiviranomaisella (EPV) olisi oltava keskeinen asema asianmukaisten teknisten standardien kehittämisessä sen varmistamiseksi, että toimivaltaiset viranomaiset, Euroopan keskuspankki (EKP) mukaan luettuna, soveltavat ja valvovat niitä johdonmukaisesti kaikkialla unionissa;

- X. katsoo, että jäsenvaltioiden pankkialalla paikalliset ja alueelliset hajautetut laitokset ovat osoittautuneet vakaiksi ja hyödyllisiksi reaalityökalouden rahoituksen kannalta;
- Y. katsoo, että pankeilla on oltava enemmän ja paremman laatuista pääomaa, paremmat vakavaraisuuspuskurit ja pidempiaikaista rahoitusta;
- Z. katsoo, että koska pankkitoimintojen erottaminen kaatumisen jälkeen ei ole mahdollista eikä toivottavaa, tarvitaan tehokasta elvytys- ja kriisinratkaisujärjestelyä antamaan viranomaisille omaisuudenhoito-yhtiön kaltaisia uskottavia työvälineitä, joilla ne voivat puuttua riittävän ajoissa ja nopeasti epävakaa tai kaatuvan pankin tilanteeseen ja mahdollistaa sen rahoitukseen ja talouteen liittyvien olennaisen tärkeiden toimintojen jatkumisen samalla kun minimoidaan vaikutukset rahoitusvakauteen ja varmistetaan, että asianmukaiset tappiot siirretään niiden osakkeenomistajien ja luotonantajien vastattaviksi, jotka kantavat riskin kyseiseen laitokseen investoimisesta, eikä veronmaksajien tai tallettajien vastattaviksi; katsoo, että tällaiset elvytys- ja kriisinratkaisusuunnitelmat eivät ole tarpeen muunlaisia yksityisiä yrityksiä varten, mikä tarkoittaa, että rahoituspalvelumarkkinoilla on erityinen ongelma; katsoo, että jos markkinat toimisivat asianmukaisesti, rahoituslaitokset voisivat kaatua ilman että tarvittaisiin elvytys- ja kriisinratkaisusuunnitelmia; toteaa tämän vuoksi, että ongelma liittyy rahoituslaitosten rakenteisiin ja keskinäisiin kytköksiin;
- AA. katsoo, että valvonta- ja kriisinratkaisuviranomaisille on annettava tarpeelliset valtuudet, jotta ne voivat tehokkaasti poistaa luottolaitosten selvityskelpoisuuden esteet, ja katsoo, että pankit on velvoitettava osoittamaan itse selvityskelpoisuutensa; katsoo, että pakollisten elvytys- ja kriisinratkaisujärjestelyjen käyttöönotto tarjoaa mahdollisuuden vaikuttaa pankkialan rakenteeseen, vähentää laitosten monimutkaisuutta ja rajoittaa tai lopettaa liiketoiminta-aloja ja tuotteita;
- AB. katsoo, että lopetettaessa epäsuoria takauksia, joista monet pankit nauttivat, yksi komission ehdottaman tehokkaan elvytys- ja kriisinratkaisujärjestelyn tärkeimmistä välineistä on viranomaisten mahdollisuus puuttua tilanteeseen varhain, jo hyvissä ajoin ennen kuin pankeista tulee kannattamattomia, ja vaatia pankkeja muuttamaan liiketoimintastrategiaansa, kokoaan tai riskiprofiiliaan, jotta niiden elvytys on mahdollista turvautumatta ylimääräiseen julkiseen rahoitustukeen;
- AC. katsoo, että pankit eivät saisi enää koskaan tulla niin suuriksi, että niiden kaatuminen aiheuttaa järjestelmäriskkejä koko taloudelle ja pakottaa valtion ja veronmaksajat pelastamaan niitä; katsoo, että tämän vuoksi olisi päästävä eroon ongelmasta, joka aiheutuu siitä, että pankit ovat liian suuria kaatuakseen;
- AD. katsoo, että pankit eivät saa enää olla yhdessäkään jäsenvaltiossa niin suuria, että ne muodostavat järjestelmäriskin kansallisvaltiossa ja että veronmaksajien on vastattava tappioista aiheutuvista kustannuksista;

- AE. ottaa huomioon, että EU:n pankkiala on edelleen erittäin keskittynyt: eurooppalaisista pankkiryhmistä 14 on systeemisesti merkittäviä rahoituslaitoksia ja 15 eurooppalaista pankkia omistaa 43 prosenttia markkinoista (omaisuuserän koolla mitattuna) ja edustaa 150:tä prosenttia EU:n 27 jäsenvaltion BKT:stä, ja yksittäisissä jäsenvaltioissa suhde on vieläkin suurempi; ottaa huomioon, että pankkien koon suhde BKT:hen on kolminkertaistunut vuoden 2000 jälkeen; ottaa huomioon, että pankkien koon suhde BKT:hen on nelinkertaistunut Luxemburgissa, Irlannissa, Kyproksella, Maltalla ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa; ottaa huomioon, että Euroopan pankkialalla on valtavia eroavuuksia sekä pankkien koossa että liiketoimintamalleissa;
- AF. toteaa, ettei menneisyydestä ole saatavilla näyttöä siitä, että erottamismallilla voitaisiin vaikuttaa myönteisesti tulevien finanssikriisien välttämiseen tai niihin liittyvien riskien pienentämiseen;
- AG. toteaa, että tällä hetkellä valtiot takaavat ja tukevat epäsuorasti koko rahoitusjärjestelmää maksuvalmiustuen, talletusten vakuusjärjestelmien ja kansallistamisohjelmien kautta; katsoo, että valtion on asianmukaista taata vain olennaisen tärkeät palvelut, joilla turvataan reaalityalouden sujuva toiminta, kuten maksujärjestelmät ja tilinylitysoikeudet; katsoo, että rakenteiden uudistamisessa on kyse yksinkertaisesti sen varmistamisesta, että valtio takaa ainoastaan olennaisen tärkeät palvelut ja että markkinat hinnoittelevat muut kuin olennaisen tärkeät palvelut;
- AH. katsoo, että pääomamarkkinoiden on kyettävä vastaamaan Euroopan rahoitustarpeisiin aikana, jona pankit ovat tiukentaneet antolainaustaan; katsoo, että Euroopassa on lisättävä vaihtoehtoisten rahoituslähteiden saatavuutta, erityisesti kehittämällä pääomamarkkinavaihtoehtoja, jotta voidaan vähentää riippuvuutta pankkien rahoituksesta, kuten komissio esittää vihreässä kirjassaan Euroopan talouden pitkäaikaisesta rahoituksesta;
- AI. toteaa, että pankit rahoittavat reaalityaloutta useimmissa jäsenvaltioissa merkittävästi enemmän kuin Yhdistyneessä kuningaskunnassa tai Yhdysvalloissa;
- AJ. toteaa, että kilpailun voimistuminen Euroopan pankkialalla on hyvin suotavaa; katsoo, että pankkeja koskevien lainsäädäntöön ja sääntelyyn perustuvien vaatimusten kokonaismäärä, joka toki perustuu moniin syihin, uhkaa muodostaa esteitä markkinoillepääsulle ja auttaa näin nykyisten pankkiryhmien määrävän aseman vahvistamista;
- AK. ottaa huomioon, että EU:n pankkialalla on edessään kauaskantoisia rakenteellisia muutoksia, jotka johtuvat muuttuneesta markkinatilanteesta ja laajoista lainsäädäntöuudistuksista, kuten Basel III -sääntöjen täytäntöönpanosta;
- AL. toteaa, että Yhdistyneessä kuningaskunnassa pankkialaa käsitelleen riippumattoman komitean (Independent Commission on Banking) raportissa ja Vickers reforms -aloitteessa todetaan useaan otteeseen, että suositukset ovat Yhdistyneen kuningaskunnan pankkeja koskevia toimintalinjoja;
1. suhtautuu myönteisesti EU:n pankkialan rakenteiden uudistamista käsitelleen korkean tason asiantuntijaryhmän analyysiin ja suosituksiin pankkialan uudistuksista ja pitää niitä hyödyllisenä panoksena uudistusten käynnistämiseen;

2. suhtautuu myönteisesti komission 16. toukokuuta 2013 järjestämään kuulemiseen pankkialan rakenteiden uudistamisesta;
3. katsoo, että kansalliset aloitteet rakenteiden uudistamiseksi edellyttävät EU:n kehystä, jotta voidaan säilyttää EU:n sisämarkkinat ja estää niiden pirstoutuminen samalla kun otetaan huomioon kansallisten pankkitoimintamallien monimuotoisuus;
4. katsoo, että EU:n pankkialan nykyiset uudistukset (esimerkiksi vakavaraisuusdirektiivit ja -asetus, elvytys- ja kriisinvratkaisudirektiivi, yhteinen valvontamekanismi, talletusten vakuusjärjestelmät, rahoitusvälineiden markkinoista annettu direktiivi ja asetus sekä varjopankkitoimintaa koskevat aloitteet) ovat olennaisen tärkeitä; suhtautuu myönteisesti komission aikomukseen esittää direktiiviä EU:n pankkialan rakenteiden uudistamisesta, jotta voidaan puuttua ongelmiin, joita aiheutuu siitä, että pankit ovat liian suuria kaatuakseen, ja korostaa, että sen on täydennettävä edellä mainittuja uudistuksia;
5. vaatii, että komission vaikutustenarviointiin sisältyy arviot korkean tason asiantuntijaryhmästä ja rakenteiden uudistamista koskevista Volcker- ja Vickers-aloitteista sekä Ranskan ja Saksan ehdotuksista, että siinä mainitaan EU:n alueelle sijoittautuneen pankin kaatumisesta meneillään olevan kriisin aikana julkiselle taloudelle ja rahoitusvakaudelle aiheutuneet kustannukset, EU:n pankkialalle mahdollisesti aiheutuneet kustannukset sekä reaalityökaluteen kohdistuvat mahdolliset myönteiset ja kielteiset seuraukset ja että siinä annetaan tietoja EU:n nykyisen yleisen pankkitoimintamallin luonteesta, EU:n alueella toimivien merkityksellisten yleispankkien vähittäis- ja sijoituspankkitoiminnan koko ja taseet mukaan luettuina, sekä jäsenvaltioiden pankeille myöntämistä mahdollisista epäsuorista takuista; vaatii, että komission olisi täydennettävä arviotaan mahdollisuuksien mukaan määrällisillä analyyseillä ja otettava huomioon kansallisten pankkijärjestelmien monimuotoisuus;
6. muistuttaa komissiota EPV:n ja EKP:n antamasta varoituksesta, että rahoitusalan innovointi voi haitata rakenteellisten uudistusten päämääriä, ja vaatii rakenteellisten uudistusten säännöllistä uudelleentarkastelua¹;
7. kehottaa komissiota tekemään varjopankkialan sääntelyä koskevan lainsäädäntöehdotuksen, jossa otetaan huomioon meneillään oleva pankkialan rakenteiden uudistus;
8. katsoo, että koko pankkialan rakenteiden uudistamisen tavoitteena on oltava sellaisen turvallisen, vakaan, vaikuttavan ja tehokkaan pankkijärjestelmän luominen, joka toimii kilpailuun perustuvassa markkinataloudessa ja joka palvelee kaikkien suhdanteiden aikana reaalityökalouden, asiakkaiden ja kuluttajien tarpeita; katsoo, että rakenteiden uudistamisen on elvytettävä talouskasvua tukemalla luottojen myöntämistä talouden toimijoille, etenkin pk-yrityksille ja aloitteleville yrityksille, tarjottava parempaa kestävyyttä mahdollisia finanssikriisejä vastaan, palautettava uskoa ja luottamusta pankkeihin ja poistettava julkisen talouden riskejä sekä saatava aikaan muutos pankkikulttuurissa;

A. Rakenteiden uudistamisen periaatteet

¹ <http://www.eba.europa.eu/cebs/media/Publications/Other%20Publications/Opinions/EBA-BS-2012-219--opinion-on-HLG-Liikanen-report---2-.pdf> ja http://www.ecb.int/pub/pdf/other/120128_eurosystem_contributionen.pdf

9. katsoo, että rakenteiden uudistamisen on perustuttava seuraaviin periaatteisiin:
- on vähennettävä liiallisia riskejä, varmistettava kilpailu, vähennettävä monimutkaisuutta ja rajoitettava keskinäisiä kytköksiä säätämällä olennaisen tärkeiden toimintojen, mukaan luettuina luotto-, maksu- ja talletustoiminnot sekä muut asiakkaisiin liittyvät toiminnot, ja muiden kuin olennaisen tärkeiden riskialttiiden toimintojen harjoittamisesta erikseen;
 - on tehostettava omistajaohjausta ja tarjottava pankeille kannusteita luoda avoimia organisaatorakenteita, lisätä vastuullisuutta ja lujittaa vastuullista ja kestävästä palkka- ja palkkiojärjestelmää;
 - on mahdollistettava tehokas pankkien elvytys- ja kriisinratkaisujärjestely varmistamalla, että kun pankeista tulee kestäättömiä, niiden voidaan antaa kaatua ja/tai niiden elvytys voidaan toteuttaa hyvässä järjestyksessä ilman veronmaksajien maksamia pelastustoimia;
 - on varmistettava olennaisen tärkeiden luotto-, talletus- ja maksupalvelujen tarjonta siten, etteivät siihen vaikuta toimintahäiriöt, taloudelliset tappiot, rahoitusongelmat tai maineen vahingoittuminen kriisinratkaisun tai maksukyvyttömyyden vuoksi;
 - on noudatettava kilpailuun perustuvan markkinatalouden sääntöjä, jotta riskialttiit kaupankäynti- tai sijoitustoiminnot eivät hyödy epäsuorista takuista tai tuista, vakuutettujen talletusten käyttämisestä tai veronmaksajien maksamista pelastustoimista ja jotta kaupankäynti- ja sijoitustoiminnot kantavat niihin liittyvän riskin ja vastaavat niistä aiheutuvista kustannuksista luotonanto- ja talletustoimintojen asemesta;
 - on varattava riittävästi pääomaa, lainarahoitusta ja likviditeettiä kaikkia pankkitoimintoja varten;
 - erillisyyksiköillä on oltava eri rahoituslähteet, eikä aiheettomia tai tarpeettomia pääoman ja likviditeetin siirtoja saa tehdä näiden toimintojen välillä; on mitoitettava riittävän pääoman, lainarahoituksen ja likviditeetin tarjontaa koskevia sääntöjä toimintojen liiketoimintamallien mukaan, erilliset taseet mukaan luettuina, ja asetettava rajoja olennaisen tärkeiden luotto- ja talletustoimintojen altistumiselle muille kuin olennaisen tärkeille kaupankäynti- ja sijoitustoiminnoille pankkiryhmän sisällä tai sen ulkopuolella;
10. kehottaa komissiota ottamaan huomioon EKP:n ehdotuksen selkeiden ja toteuttamiskelpoisten erottamiskriteerien käyttöönotosta; korostaa, että erottamisella olisi säilytettävä EU:n sisämarkkinat ja estettävä niiden pirstoutuminen samalla kun otetaan huomioon kansallisten pankkitoimintamallien monimuotoisuus¹;
11. tähdentää tarvetta arvioida sekä erillisyyksiköiden että koko ryhmän järjestelmäriskiä ottamalla taseen ulkopuolisiin eriin liittyvät vastuut täysimääräisesti huomioon;
12. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan, että elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivi pannaan täysimääräisesti täytäntöön; kehottaa komissiota, EPV:tä

¹ http://www.ecb.int/pub/pdf/other/120128_eurosystem_contributionen.pdf

ja jäsenvaltioita varmistamaan, että pankeilla on selkeät ja uskottavat kriisinhallintakehykset, joihin sisältyy riittävästi pääomaa luotto-, maksu- ja talletustoimintoja varten, velkakirjojen arvon alaskirjaukseen soveltuvia velkoja ja käteisvaroja, jotta ne voivat kaatuessaan säilyttää tallettajien pääsyn varoihin, turvata olennaisen tärkeitä palveluja – erityisesti luotto-, maksu- ja talletustoimintoja – hallitsemattomaan kaatumiseen liittyvältä riskiltä, suorittaa maksut tallettajille ajoissa ja välttää rahoitusvakauteen kohdistuvia haitallisia vaikutuksia;

13. kehottaa komissiota, EPV:tä ja toimivaltaisia viranomaisia varmistamaan vakavaraisuutta sekä elvytystä ja kriisinhallintakehysten perusteella, että pääomaa, lainarahoitusta, velkakirjojen arvon alaskirjaukseen soveltuvia velkoja, asianmukaisia pääomapuskureita ja likviditeettiä koskevissa vaatimuksissa tehdään riittävä ero erillisyyksiköiden välillä ja korostetaan korkeampia pääomavaatimuksia muille kuin olennaisen tärkeille riskialttiille toiminnoille;

B. Omistajaohjaus

14. kehottaa komissiota käsittelemään mahdollista pankkitoimintojen erottamista ja vaihtoehtoisia toimia koskevassa perusteellisessa vaikutustenarvioinnissaan korkean tason asiantuntijaryhmän raportissa omistajaohjauksesta annettuja ehdotuksia, kuten a) hallinto- ja valvontamekanismit, b) riskinhallinta, c) kannustusohjelmat, d) riskien ilmoittaminen ja e) sanktiot;
15. kehottaa komissiota panemaan täytäntöön 11. toukokuuta 2011 rahoituslaitosten hallinto- ja ohjausjärjestelmistä annettuun parlamentin päätöslauselmaan¹ sisältyvät ehdotukset ja suositukset;
16. katsoo, että hiljattain luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta annettu direktiivi sisältää asianmukaisen kehyksen pankkien hallinto- ja ohjausjärjestelmiä sekä pankkien toimivaan johtoon kuuluvia ja sen ulkopuolisia johtokunnan jäseniä koskeville vaatimuksille;
17. kehottaa komissiota auttamaan osapuolia pääsemään sopuun ehdotetusta talletusten vakuusjärjestelmää koskevasta direktiivistä ja parantamaan kuluttajansuojaa ottamalla käyttöön tallettajan etusijaisuutta koskevan säännön;
18. kehottaa komissiota sisällyttämään uudistukseen säännöksiä, joilla velvoitetaan kaikki pankkiyksikön toimivaan johtoon kuuluvat johtokunnan jäsenet olemaan vastuussa ainoastaan kyseiselle pankkiyksikölle;
19. kehottaa komissiota sisällyttämään uudistukseen säännöksiä, joilla lisätään johtokunnan jäsenten henkilökohtaista vastuuta ja tilivelvollisuutta; ehdottaa, että komissio tässä yhteydessä tutkisi, miten voitaisiin edistää paluuta kumppanuusmallin käyttöön liikkeenjohdossa, erityisesti sijoituspankkialalla;
20. kehottaa komissiota ja EPV:tä varmistamaan vakavaraisuutta koskevan lainsäädäntökehyksen täysimääräisen ja kattavan täytäntöönpanon kiinnittämällä erityistä huomiota korvausta sekä palkkaa ja palkkiota säännöksiin; kehottaa EPV:tä ja komissiota antamaan parlamentille ja neuvostolle vuotuisen kertomuksen asiaankuuluvien säännösten

¹ EUVL C 377 E, 7.12.2012, s. 7.

täytäntöönpanosta ja noudattamisesta jäsenvaltioissa; kehottaa komissiota jatkamaan pankkien korvaus- sekä palkka- ja palkkiokäytäntöjen uudistamista asettamalla etusijalle muuttuviin palkkio-osiin perustuvat pitkän aikavälin kannustimet, joissa on jopa eläkeikään asti ulottuvat pidemmät lykkäysajat, ja edistämään palkka- ja palkkiokäytäntöjen avoimuutta huomioiden ainakin selvitykset ja arviot palkkioiden sisäisestä jakautumisesta, oleelliset muutokset ja alakohtaiset suhteelliset poikkeamat;

21. kehottaa komissiota, EPV:tä ja toimivaltaisia viranomaisia varmistamaan, että vakavaraisuusdirektiivin säännösten mukaisesti palkka- ja palkkiojärjestelmissä asetetaan etusijalle alaskirjauksilla rajoitettujen velkakirjojen ja osakkeiden kaltaisia välineitä käteisvarojen, provisioiden tai arvoon perustuvien välineiden asemesta;
22. kehottaa komissiota, EPV:tä ja toimivaltaisia viranomaisia varmistamaan, että korvaus- sekä palkka- ja palkkiojärjestelmät pankin kaikilla tasoilla vastaavat sen kokonaissuoritusta ja että niissä keskitytään erinomaiseen asiakaspalveluun ja pitkän aikavälin rahoitusvakauteen lyhyen aikavälin voittojen asemesta vakavaraisuutta koskevan lainsäädäntökehyksen säännösten mukaisesti;
23. kehottaa komissiota säätämään oikeushenkilöiden ja luonnollisten henkilöiden tehokkaasta, varoittavasta ja oikeasuhteisesta rankaisujärjestelystä sekä rangaistusten suuruuden ja sääntöjä rikkoneita henkilöitä koskevien tietojen julkistamisesta;
24. kehottaa komissiota säätämään yhteisen valvontamekanismin mukaisesti toimivaltaisten viranomaisten mahdollisuudesta noudattaa rakenteellisen uudistuksen periaatteita;
25. pyytää komissiota ehdottamaan, että toimivaltaisille valvontaviranomaisille, yhteinen valvontamekanismi mukaan luettuna, annettaisiin riittävät resurssit ja valtuudet;
26. kehottaa komissiota tekemään selvityksen, jolla varmistetaan, että rahoituslaitosten käyttämät tilinpäätösstandardit antavat aidosti oikean ja riittävän kuvan pankkien taloudellisesta tilasta; toteaa, että tilinpäätös on sijoittajalle tärkein tietolähde yrityksen toiminnan jatkuvuuden hahmottamiseksi; toteaa, että tilintarkastajat voivat hyväksyä tilinpäätöksen vain, jos se on oikea ja riittävä, riippumatta tilinpäätöksen laatijoiden käyttämistä tilinpäätösstandardeista; katsoo, että jos tilintarkastajat eivät ole varmoja yrityksen toiminnan jatkuvuudesta, heidän ei pitäisi hyväksyä sen tilinpäätöstä, vaikka se olisi laadittu tilinpäätösstandardien mukaisesti; toteaa, että tämän pitäisi vauhdittaa kyseisen yrityksen parempaa johtamista; katsoo, että kansainväliset tilinpäätösstandardit eivät välttämättä anna oikeaa ja riittävää kuvaa tilinpäätöksestä, mistä on osoituksena lukuisten pankkien kaatuminen siitä huolimatta, että tilintarkastajat olivat hyväksyneet niiden tilinpäätökset;

C. Rehellisen ja kestävä kilpailun tehostaminen

27. korostaa, että tehokas, rehellinen ja kestävä kilpailu on tarpeen, jotta voidaan varmistaa hyvin toimiva ja tehokas pankkiala, joka edistää reaalityökalouden rahoitusta varmistamalla pankkipalvelujen yleisen saatavuuden ja alentamalla pankkipalvelujen kustannuksia; korostaa tässä yhteydessä, että muiden säännösten ohella valvontasäännöissä olisi otettava huomioon kunkin laitoksen riskiprofiili, alueellinen ulottuvuus ja liiketoimintamalli;
28. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tekemään yhteistyötä EU:n pankkialan monimuotoisuuden lisäämiseksi kannustamalla ja edistämällä kuluttajakeskeisempää

pankkitoimintaa, kuten osuuspankkeja, asuntorahastoja, vertaislainoja, joukkorahoitusta ja säästöpankkeja, kiinnittämällä huomiota siihen, että eritasoiset riskit, joille kuluttajat altistuvat, tuodaan avoimesti esiin;

29. toteaa, että eurooppalaisen pankkijärjestelmän kilpailukyvyyn ja vakauden lisäämiseksi on käsiteltävä tehokkaasti niiden systeemisesti merkittävien rahoituslaitosten (eli pankkien, jotka ovat liian suuria kaatuakseen) kysymystä, joiden ongelmat ovat johtaneet finanssikriisin haitallisten vaikutusten laajenemiseen, järjeistämällä pankkiryhmien toiminnan laajuutta ja vähentämällä ryhmien keskinäistä riippuvuutta;
30. kehottaa komissiota etsimään keinoja edistää lainsäädäntöaloitteissa suhdeluototusta tai tietoperustaista luototusta; katsoo, että näissä olisi pyrittävä välttämään rasti ruutuun -menettelyä ja keskityttävä sen sijaan edistämään ammatillista ja eettistä koulutusta, joka on suunnattu niille, jotka toimivat välittäjinä ja antavat lainaa yrityksille;
31. kehottaa jäsenvaltioita, komissiota ja toimivaltaisia viranomaisia asettamaan selkeäksi tavoitteekseen tehokkaan kilpailun edistämisen ja varmistamisen sekä lisäämään monipuolisuutta ja asiakaslähtöisyyttä EU:n pankkialalla;
32. pyytää komissiota toteuttamaan toimia, joilla otetaan käyttöön tilin siirrettävyyden mahdollisuus ja edistetään helppokäyttöisiä verkkosivustoja, jotta kuluttajat voivat vertailla pankkien hintoja ja taloudellista vahvuutta, mikä lisäisi kurinalaisuutta, koska kuluttajilla olisi mahdollisuus tietoon perustuvaan pankin vaihtamiseen, ja toimia, joilla myötävaikutetaan kuluttajien valintamahdollisuuksien lisäämiseen pankkialalla madaltamalla pankkitilin avaamisen ja sulkemisen esteitä sekä soveltamalla oikeasuhteisia sääntöjä uusiin markkinatoimijoihin;
33. kehottaa komissiota toteuttamaan tässä mietinnössä esitetyt rakenteelliset uudistukset, joilla säilytetään sisämarkkinoiden koskemattomuus, mutta joissa otetaan huomioon kansallisten pankkijärjestelmien monimuotoisuus ja säilytetään EPV:n vahva asema oikean täytäntöönpanon varmistamisessa koko unionissa;

o

o o

34. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.